

DET KONGELIGE
BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENT

KO... ✓

Gammelgården AS
Postboks 19
7128 Uthaug

Deres ref

Vår ref
2003/03440

Dato
2-12-03

Kompetanse og økonomisk ansvar ved plasseringer i private barneverninstitusjoner

Vi viser til brev av 5. august 2003 der Gammelgården AS stiller spørsmål ved hvem som har det økonomiske ansvaret for plasseringer i barneverninstitusjoner.

På bakgrunn av henvendelsen fant departementet behov for å be alle involverte parter om å belyse de spørsmål saken reiser. 6 november hadde departementet mottatt uttalelse fra alle parter.

Vi vil innledningsvis presisere at departementet ikke kan ta stilling til den konkrete saken som ligger til grunn for henvendelsen. Departementet kan derfor heller ikke besvare de konkrete spørsmålene som stilles på side 2 i brevet fra Gammelgården AS. Departementet kan bare uttale seg generelt om fylkesmannens kompetanse i klagesaker etter barnevernloven §§ 6-5 og 6-6 og om det økonomiske ansvarsforholdet ved plasseringer i barneverninstitusjoner.

Fylkesmannens kompetanse i klagesaker etter barnevernloven §§ 6-5 og 6-6

Det følger av barnevernloven §§ 6-5 og 6-6 at enkeltvedtak som barneverntjenesten har truffet i saker som ikke hører under fylkesnemnda kan påklages til fylkesmannen og at fylkesmannen kan prøve alle sider av vedtaket, også de skjønnsmessige.

Der er departementets syn at fylkesmannen i forbindelse med sin klagebehandling, alt ut i fra sakens karakter og hva som er påklaget, har adgang til å vurdere både hvorvidt det er behov for hjelpetiltak og i så fall hvilket hjelpetiltak. Dersom barneverntjenesten avslår en søknad om et hjelpetiltak og dette påklages må fylkesmannen således etter en

Postadresse
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 59

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 793

Barne- og ungdomsavdelingen
Telefaks
22 24 27 19

Saksbehandler
Åshild Flatebakken
22 24 23 82

konkret vurdering kunne treffe nytt vedtak om at hjelpetiltaket skal gis.

Det følger av dette at fylkesmannen kan fatte vedtak om at et barn skal tilbys institusjonsplass. Det er imidlertid etter departementets syn tvilsomt om det ligger innenfor fylkesmannens myndighetsområde etter barnevernloven § 6-6, 1. ledd å treffe vedtak om at et barn skal tilbys en konkret institusjonsplass, både når den er, men ikke minst når den ikke er, inntatt på fylkeskommunens plan. Det vises i denne forbindelse til at det fremgår av forarbeidene til barnevernloven (Ot.prp. nr. 44 (1991-1992) s. 79) at tildeling av plass i institusjon ikke er å anse som et selvstendig enkeltvedtak som kan påklages til fylkesmannen etter barnevernloven §§ 6-5, 1. ledd jf. 6-1, 2. ledd. Det vises videre til barnevernloven § 5-4 som gir fylkesmannen adgang til å avgjøre uenighet mellom kommunen og fylkeskommunen om inntak på eller utskrivning fra institusjon som er inntatt på fylkeskommunens plan. Denne bestemmelsen gir ikke fylkesmannen adgang til å avgjøre uenighet om plassering på private institusjoner som ikke er inntatt på fylkeskommunens plan.

Det økonomiske ansvarsforholdet ved plasseringer i barneverninstitusjoner

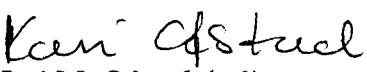
Det fremgår av barnevernloven § 9-4, 2. ledd at både fylkeskommunen og kommunen har et økonomisk ansvar i forbindelse med at barn blir plassert i institusjon med hjemmel i barnevernloven. Det følger av § 9-5 at fylkeskommunen har rett til å kreve refusjon av oppholdsutgifter fra kommunen etter satser som fastsatt i forkrift om fylkeskommunens rett til å kreve refusjon fra kommunen for opphold i institusjon.

Ved plassering av barn etter vedtak om frivillig plassering, jf. barnevernloven § 4-4, 5. ledd, i private institusjoner som ikke er inntatt på fylkeskommunens plan, følger det av pkt. 2.1 i Barne- og familiedepartementets retningslinjer av 22. desember 1992 "Betalingsordninger i barnevernet. Betaling mellom kommuner og fylkeskommuner" at kommunen er ansvarlig for oppholdsutgiftene til slike plasseringer i den grad fylkeskommunen ikke er refusjonsansvarlig. Dersom slike plasseringer kan påføre fylkeskommunen utgifter skal plasseringene imidlertid ikke foretas uten at kommunens barneverntjeneste først har drøftet dette med fylkeskommunen. Men fylkeskommunen kan ikke nekte å inngå avtale om bruk av alternativt tiltak dersom ikke fylkeskommunen kan skaffe tilveie et tilfredsstillende tilbud til barnet. Dersom det tas sikte på fylkeskommunal refusjon skal oppholdsutgifter ved plassering i slike tiltak avtales mellom fylkeskommunen og plasseringsstedet.

Det følger videre av retningslinjenes punkt 2.2 at fylkeskommunen skal refundere

kommunens oppholdsutgifter i den utstrekning de overstiger det beløp kommunen ville vært pliktig til å refundere ved plassering i institusjon, jf. § 9-4 annet ledd.

Med hilsen

Kari M. Ofstad (e.f.)

Ashild Flatebakken

Kopi:

Advokatfirmaet Bjerkan Stav ANS v/Adv. Karl Bjørnar Olsen
Sør-Trøndelag fylkeskommune
Fylkesmannen i Sør-Trøndelag